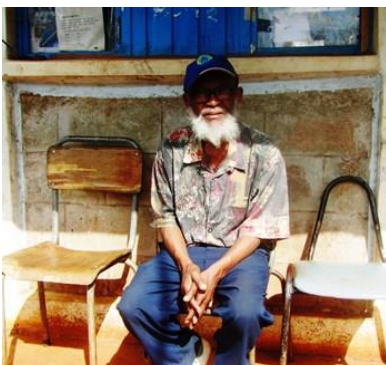

Asosan helle on kuivaa ja polttavaa. Aurinko paistaa kohtisuoraan taivaan laelta. Jopa aivan eteläisiltä seuduilta tulleet opettajat riisuvat päällimäisiä vaatekertojaan. Kurssilaiset harjoittelevat koulutuksessamme mm. tavutusta ja samalla kertaamme kirjaimia – taas kerran. Kuumuus tekee tepposensa, on vaikeaa keskittyä. Kuumuudesta väreilevän päivän jälkeen on autuasta, kun aurinko laskee mailleen. Päivän paras hetki on käsillä. On aika huoahata talon kuistilla ja nauttia kupillinen etiopialaista kahvia. Uteliaat naapurin lapset tulevat kurkkimaan bambuaitani taakse. Ferenchi! Ferenchi! (Ulkomaalainen!) He odottavatjoka päivä innolla minua (Ammi) ja erityisesti käytössäni olevaa Land Cruiseria porttini pielessä. Olisipa ihanaa taas päästä istumaan ”ferenchin” auton ohjaamoon, edes hetkeksi. Taas yksi päivä Asosassa alkaa olla takana. Kohta pääsen hytysverkon alle katsomaan ”aivojen tyhjennys” –leffaa. Ehkäpä tänä yönä saan hyvin unta? Yötuuli nousee aavikolta. Mangot tippuvat yön hiljaisuudessa talon aaltopeltikatolle kumahdellen voimallisesti. Herään jysähdyksiin hätkähdellen. Onko joku tulossa sisään? Ei hätää, onhan vieressä naapurit ja kainalossa lujaa tekoa oleva pesismaila. –Eikä sitten kukaan onneksi tullutkaan käymään.

Ihanat Asosan naapurinpojat odottivat joka päivä minua kotiin tulevaksi.

Asosan opetusviraston aina ystävällinen vartija

Tervehdys Addis Abebasta

Yllä oleva kuvaus on maaliskuulta, viimeisimmältä koulutusmatkaltani (Ammi) Asosaan. Shinashankieliset opettajat olivat tuolloin kanssani kaksi viikkoa harjoittelemassa lukemista ja kirjoittamista. Kurssi oli nimeltään ”Reading and Writing Workshop” ja toden totta kovalla pöhinällä kävimme siellä erilaisten perusharjoitusten ja tarinan kirjoituksen alkeiden kimppuun. Nämä kurssilaisemme tarvitsivat ja tarvitsevat kaiken mahdollisen tuen. Viime syksyiset opettajankoulutukset järjestettiin shinashankielisille opettajille Bulenissa. Päätimme tuolloin, ettemme ota mukaan yhtään opettajaa, joka lukee lukutesteissä alle 20 sanaa minuutissa. Nämä nyt maaliskuun koulutukseen kutsutut olivat näitä lukutaidottomia kurssipudokkaita. Heistä 20/32 ei tunnistanut tullessaan edes vokaaleja. Haastavin asia tässä kuitenkin on se, että kaikki he ovat suorittaneet kolmivuotisen opettajankoulutuksen ja ovat virallisesti päteviä ns. diplomatasen opettajia. Miten se on mahdollista? He työskentelevät tälläkin hetkellä opettajina alueen eri kouluissa ilman vankkaa oman äidinkielen luku- ja kirjoitustaitoa. Suurin osa kurssilla olleista hyötyi selvästi koulutuksestamme. Heidän luku- ja kirjoitustaitonsa koheni huomattavasti.

Lauantain kurssipäivänä leikimme traditionaalisia shinasha-leikkejä. Sen jälkeen kurssilaiset kirjoittivat leikin eri vaiheista ja kokemuksistaan päivän aikana. Leikit olivat varsin monimutkaisia ja monivaiheisia. Vaikeudet unohtuivat sen silijän tien, kun leikki alkoi. Oli ilo nähdä ja olla kokemassa tällaista heittäytymisen ja hetkessä elämisen taitoa. Täällä pihaleikit eivät suinkaan ole ”katoavaa kansanperinnettä”.

Tällä kertaa koulutuksessamme mukana oli poikkeuksellisesti paljon naisopettajia, peräti 19 kappaletta. Shinashankielisten opettajien joukossa on muutenkin verrattain paljon naisia. Yleisesti ottaen olen koulutuksissamme normaalisti ainoa nainen. Oli hienoa huomata, kuinka kahden viikon aikana naisopettajien rohkeus ja taitotaso kasvoi. Aluksi useat eivät uskaltanut puhua ääneen. Taitojen karttuessa heidän itsetuntonsa kasvoi kaikenkaikkiaan selvästi. Lukemaan voi oppia! Näiden naisopettajien voimaantuminen on merkittävää koko shinasha-yhteisölle. On ilo saada olla tekemässä tällaista työtä.

Iloinen joukko shinasha-naisopettajia osallistui luku- ja kirjoitustaidon kurssillemme Asosassa. Tällä kerralla en ollut ainoa mukana ollut nainen! Oli mahtavaa huomata, kuinka nämä naiset vahvistuivat taitojen karttuessa. Esim. kurssille tullessaan yksi omalla äidinkielellään täysin lukutaidoton naisopettaja esitti jo toisen viikon alussa itse tekemänsä runon koko kurssijoukollemme. Todellista rohkeutta vaativa teko!

Miikka väsää kirjoja Addiksessa ”pää höyryten”

Ammin työnä on tänäkin vuonna ollut voittopuolisesti eri kieliryhmistä tulleiden (komo, gwama ja shinasha) Beningshagul-Gumuz läänin opettajien kouluttaminen Asosassa. Miikka on puolestaan keskittynyt kokonaan kirjantekoon täällä Addis Abebassa. Gumuzinkielinen ensimmäisen luokan kirja on valmis. Täysin uutena kielenä mukaan työmme piiriin tuli helmikuussa mao-komo. Se on jälleen aivan alussa oleva kieli, jolle ei ole olemassa muotoa, sanastoa, eikä kielioppia. Tätä kieltä tutkinut, kielen ainoa spesialistikin on pysyvästi Yhdysvalloissa, joten haasteita on ollut. Mutta ensimmäinen alkuopetuksen kirja valmistuu kuin ihmeen kaupalla. Maonkieliset kieliaavustajat ja SIL:iin juuri tullut lahjakas ja rohkea kielitieteilijä Josh ovat olleet mukana ”luomassa tyhjää” tätä kirjaa Miikan kanssa. Toukokuussa voimme juhlia uuden, ihka ensimmäisen, maonkielisen kirjan syntyä. Se on jo kuudes kieli, jolle olemme olleet tekemässä oppikirjoja. Olemme kiitollisia mahdollisuudestamme olla mukana luomassa uutta kirjoitettua materiaalia näille pienille kieliryhmille ja näin ollen olla osaltamme säilyttämässä näitä kieliä täällä Etiopiassa. Millekään näistä kielistä ei ole ennen SIL:n aloittamaa työtä ollut olemassa mitään kirjallisuutta. Nämä oppikirjat ovat vähän kuin ”pään avauksia”. Kieli muuttuu vielä moneen kertaan ja työstäminen jatkuu vuosien saatossa. Lisää tekijöitä tarvitaan tähän merkittävään työhön. Oppikirjoja, tarinoita ja muuta luettavaa materiaalia tarvitaan tuleville lukutaitoisille sukupolville runsaasti. Vielä kirjojen saatavuus on huono. Toiveenamme on, että vähitellen enemmän ja enemmän kirjantekijöitä löytyisi näiden kielten puhujien joukosta. Työssämme mukana olevat lahjakkaat kieliaavustajat ovat juuri heitä, tulevaisuuden toivoja, joihin suuntaamme katseemme.

BG-tiimin iloiset kollegat eli vasemmalta Mathewos, Ammi, Miikka, Dereche, Fekadu ja Tedi

Kevät, tuo jokavuotinen toivon merkki, on saapunut Suomeen. Olemme seurailleet säätiedotuksista kevään tulon eri vaiheita siellä armaisessa kotimaassamme. Se jaksaa meitäkin kiinnostaa aina vaan! Takatalvi lumisateineen viivytti lopullista kevään läpimurtoa, mutta nyt sitä ei estä enää mikään. Tervetuloa kevät! Ja vielä -olemme jälleen kerran saaneet viettää pääsiäistä. Täällä sitä on juhlittu kaksin kappalein Viimeksi etiopialaiset ystävämme juhlivat sitä tänä menneenä viikonloppuna. Kyllä pääsiäistä voi helposti viettää kaksikin kertaa. Varhaiset kristityt juhlivat pääsiäistä joka sunnuntai! ”Kristus nousi kuolleista. Kuolemalla kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi!” Tämä on todellinen toivon merkki ja ilo meille epäilysten keskellä kamppaileville ihmisille. Meillä on toivo ja voimme rohkealla ja iloisella mielellä kulkea kohti seuraavaa päivää. Oma uskon kamppailuni ja haluni on olla tänään rohkeasti iloinen!

Kiitos esirukouksistanne! Kiitos mahdollisuudesta voida jakaa tätä matkaamme yhdessä kanssanne. Kiitos työme tukemisesta. Ensi kesänä nähdään! Olemme tulossa seurakuntavierailuille kaikkiin nimikkoseurakuntiimme. Siihen asti, voikaa hyvin!

Iloa ja Valoa kevääseen!

t. Ammi, Miikka, Kaarlo, Raakel ja Volter

Viime vuoden lokakuussa on perustettu uusi ryhmä facebookiin: Suomen Lähetysseura Etiopiassa. Tämän ryhmän kautta voit seurata kaikkea Lähetysseurassa täällä tehtävää työtä. Tervetuloa mukaan tykkäämään!

Suomen Lähetysseura toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin. Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

Suomen Lähetysseura
Tähtitorninkatu 18,
00140 Helsinki
p. 09-12 971

WRK, Yliopistonkatu 58 B 5. krs.
33100 Tampere
p. 050-347 4687

FELM/Kalliot
P.O.BOX 2397,
Addis Abeba,
Ethiopia

SUOMEN LÄHETYSSEURA